

Centrali Handlowej Przemysłu Papierniczego,
 Centrali Handlowej Przemysłu Skórzanego,
 Centrali Tekstylnej,
 Centrali Handlowej Przemysłu Elektrotechnicznego,
 Centrali Handlowej Przemysłu Metalowego,
 Zarządu Przemysłu Kosmetycznego,
 Zarządu Przemysłu Zielarskiego,
 Zarządu Przemysłu Muzycznego,
 Centrali Sprzętu Lekarskiego i Sanitarnego „Centrosprzęt”,
 Państwowej Centrali Drzewnej „Paged”,
 Państwowego Przedsiębiorstwa Filatelistycznego,
 Centrali Sprzętu Samochodowego „Motozbyt”,
 Centralnego Zarządu Zbytu Przemysłu Chemicznego,
 Centralnego Zarządu Przemysłu Mleczarskiego,

Centralnego Zarządu Handlu Artykułami Kolonialnymi i Delikatessami.

3. Zatwierdzone centralnie projekty planów jednostek organizacyjnych wyłączonych z trybu planowania terenowego oraz projekty planów hurtu obsługującego handel detaliczny, wymieniony w ust. 1, podlegają opiniowaniu przez wojewódzkie komisje planowania gospodarczego, które koordynują i zestawiają całość planu obrotu towarowego na terenie województwa. Projekty planów Wojskowej Centrali Handlowej, konsumów Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego i Centrali Produktów Naftowych nie podlegają opiniowaniu przez wojewódzkie komisje planowania gospodarczego.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

687

UCHWAŁA Nr 463 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 czerwca 1952 r.

o zmianie uchwały z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków specjalnych dla fachowców morskich.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków specjalnych dla fachowców morskich (Monitor Polski Nr A-13, poz. 156) wprowadza się następujące zmiany:

w pkt 1 lit. c) „w Szkolnictwie Morskim”:

poz. 1 w rubryce „stanowisko” otrzymuje brzmienie: „Dyrektor Technikum Morskiego Mechanicznego i Dyrektor Technikum Morskiego Nawigacyjnego i Dyrektor Technikum Rybołówstwa Morskiego”;

poz. 2 w rubryce „stanowisko” otrzymuje brzmienie: „Wicedyrektor Technikum Morskiego Mechanicznego, Wicedyrektor Technikum Morskiego Nawigacyjnego i Wicedyrektor Technikum Rybołówstwa Morskiego”;

w poz. 7 w rubryce „stanowisko” w miejsce wyrazu „Instruktor” wstawia się wyrazy „Nauczyciel zawodu”.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Żeglugi i Ministrowi Finansów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

688

UCHWAŁA Nr 328 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 26 kwietnia 1952 r.

w sprawie usług rzemieślniczych dla wsi.

W celu wszechstronnego zaspokajania potrzeb ludności wiejskiej w zakresie wszelkiego rodzaju napraw maszyn, narzędzi, przyborów i urządzeń stosowanych w gospodarstwie rolnym, remontów budowli i innych usług oraz wzmoczenia opieki nad wytwórczością rzemieślniczą obsługującą potrzeby wsi Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrów Przemysłu Drobного i Rzemiosła oraz Rolnictwa do wydania zarządzeń i instrukcji w sprawie rozwoju i pełnego wykorzystania istniejących uspołecznionych zakładów usługowych i indywidualnych zakładów rzemieślniczych prowadzonych osobiście przez właściciela lub przy pomocy ucznia albo członka rodziny świadczących usługi rzemieślnicze dla potrzeb wsi, a w szczególności w zakresie kowalstwa, ślusarstwa, mechaniki młyńskiej, podkuwania koni, kołodziejstwa, bednarstwa, rymarstwa, stolar-

stwa, budownictwa w zakresie murarstwa i ciesielstwa oraz szewstwa i krawiectwa.

§ 2. 1. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do wydania w porozumieniu z Ministrami Handlu Wewnętrznego oraz Przemysłu Drobного i Rzemiosła zarządzeń w sprawie zasad i trybu pokrywania zapotrzebowania uspołecznionych zakładów usługowych oraz indywidualnych rzemieślników w 1952 r. na materiały niezbędne do wykonywania usług rzemieślniczych dla wsi, wymienione w załączniku do uchwały, z puli rynkowej tych materiałów.

2. System sprzedaży tych materiałów powinien zapewnić zużycie ich zgodnie z przeznaczeniem.

§ 3. 1. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła do wzmocnienia akcji szkolenia i doszkalania w rzemiosłach obsługujących wieś, ze szczególnym uwzględnieniem młodzieży wiejskiej.

2. Minister Oświaty zarządzi w oparciu o materiały opracowane przez Ministerstwo Przemysłu Drobego i Rzemiosła wszczęcie szerokiej akcji uświadamiającej przez nauczycieli wiejskich przy współudziale miejscowych organizacji młodzieżowych i społecznych o roli i znaczeniu wytwórczości rzemieślniczej dla wsi i wykonywaniu zawodów rzemieślniczych. Akcja ta powinna zapewnić właściwy napływ uczniów do szkół i na kursy rzemieślnicze.

§ 4. 1. Minister Przemysłu Drobego i Rzemiosła zwróci uwagę nadzorowanym uspołecznionym i nie uspołecznionym jednostkom wykonującym usługi rzemieślnicze na konieczność zgłaszania właściwym urzędem zatrudnienia o wolnych miejscach pracy i nauki zawodu.

2. Minister Pracy i Opieki Społecznej wyda zarządzenie w sprawie zapewnienia dopływu kandydatów do nauki i pracy w uspołecznionych zakładach usługowych wykonujących usługi dla wsi spośród osób zamieszkałych na wsi, a nie mających warunków na wyjazd do ośrodków przemysłowych.

§ 5. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła do wydania w terminie do dnia 30 czerwca 1952 r. w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa przepisów w sprawie ramowych cenników na najbardziej typowe czynności usługowe z zakresu rzemiosł wymienionych w § 1 oraz upoważnienia prezydentów wojewódzkich rad narodowych do ustalania lokalnych cenników w ramach ustalonych wytycznych w tym zakresie.

§ 6. Zobowiązuje się prezydium rad narodowych wszystkich szczebli do udzielania pomocy i opieki uspołecznionym zakładom oraz indywidualnym rzemieślnikom obsługującym wieś, a w szczególności:

- 1) do rozciągnięcia kontroli nad prawidłowym wykonywaniem zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 186 z dnia 23 maja 1951 r. w sprawie rozszerzenia działalności spółdzielczości pracy (Biuletyn PKPG Nr 16, poz. 153), jak również wydanego w tej sprawie zarządzenia Nr 8 Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie rozszerzenia działalności spółdzielczości pracy oraz w zakresie wykonania

zadań planowych na 1952 r. dotyczących ustalenia sieci spółdzielczych punktów usługowych pracujących na potrzeby wsi;

- 2) do zapewnienia odpowiednich lokali dla uspołecznionych zakładów usługowych wykonujących usługi dla wsi oraz indywidualnych zakładów rzemieślniczych;
- 3) do przesyłania Ministrowi Przemysłu Drobego i Rzemiosła opisowych sprawozdań kwartalnych o realizacji zaleceń niniejszej uchwały dotyczących zaopatrzenia w surowce i materiały pomocnicze, rozwoju sieci zakładów usługowych oraz stanu posiadania lokali przez te zakłady.

§ 7. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła do wydania w porozumieniu z Prezydium Rady Ministrów — Zespół II szczegółowych wytycznych dla prezydentów rad narodowych w sprawie otoczenia opieką uspołecznionych zakładów usługowych oraz indywidualnych rzemieślników wykonujących usługi dla wsi.

§ 8. 1. Upoważnia się Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła do wydania w porozumieniu z Ministrem Finansów zarządzenia przeznaczającego saldo bankowe i należności Funduszu Interwencyjnego na zasilenie odpowiednich funduszy celowych central spółdzielni pracy.

2. Kwoty przekazane z Funduszu Interwencyjnego mogą być zużyte na bezzwrotne pokrycie części kosztów lub zwrotne pokrycie kosztów rozruchu punktów usługowych na wsi uruchomionych i prowadzonych przez spółdzielnie w oparciu o opinię prezydium właściwej rady narodowej.

§ 9. Uchwała niniejsza nie narusza postanowień uchwały Nr 106 Prezydium Rządu z dnia 1 marca 1952 r. w sprawie zaopatrzenia wsi w wyroby hutnicze i wyroby żelazne.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i właściwym ministrom.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 26 kwietnia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

689

UCHWAŁA Nr 409 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 24 maja 1952 r.

w sprawie zasad premiowania pracowników zatrudnionych w budownictwie.

W celu dostosowania zasad premiowania pracowników zatrudnionych w budownictwie do ważności i wielkości wykonywanych robót budowlano-montażowych, w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Podstawą do ustalenia rozmiaru wykonania zadań produkcyjnych jest wysokość sumy objętej fakturami za wykonane roboty budowlano-montażowe, potwierdzonymi przez inwestora.

§ 2. 1. Zasady premiowania za wykonanie planu produkcyjnego określają regulaminy wydane przez właściwych ministrów na podstawie regulaminów ramowych stanowiących załączniki Nr 1 i 2 do uchwały.

2. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi względami gospodarczymi właściwy minister może ze-

zwolić za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na premiowanie pracowników określonych jednostek organizacyjnych według skali wyższej niż wynikająca z warunków określonych w regulaminach ramowych.

§ 3. 1. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1952 r.

2. Tracą moc dotychczasowe regulaminy premiowania za wykonanie planów produkcyjnych pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych zjednoczeń, przedsiębiorstw, zarządów i centralnych zarządów budowlano-montażowych.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*